

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0398/2011

24.11.2011

*****I**
RAPORT

referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1931/2006 în ceea ce privește includerea zonei Kaliningrad și a anumitor districte administrative poloneze în zona de frontieră eligibilă (COM(2011)0461 – C7-0213/2011 – 2011/0199(COD))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportor: Kyriacos Triantaphyllides

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

În amendamentele Parlamentului, modificările aduse proiectului de act sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Evidențierea cu caractere *cursive simple* este o indicație pentru serviciile tehnice, referitoare la elemente ale proiectului de act propuse pentru a fi corectate în vederea elaborării textului final (de exemplu elemente evident greșite sau omise într-o anumită versiune lingvistică). Propunerile de corectură sunt supuse acordului serviciilor tehnice în cauză.

Antetul amendamentelor referitoare la un act existent pe care proiectul de act urmărește să îl modifice cuprinde două rânduri suplimentare prin care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția vizată a acestuia. Fragmentele preluate ca atare dintr-o dispoziție a unui act existent pe care Parlamentul dorește să o modifice, dar pe care proiectul de act nu a modificat-o, sunt evidențiate cu caractere **aldine**. Eventualele eliminări ale unor astfel de fragmente sunt semnalate prin simbolul [...].

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	5
EXPUNERE DE MOTIVE	6
PROCEDURĂ.....	11

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1931/2006 în ceea ce privește includerea zonei Kaliningrad și a anumitor districte administrative poloneze în zona de frontieră eligibilă (COM(2011)0461 – C7-0213/2011 – 2011/0199(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0461),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 77 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0213/2011),
 - având în vedere Cel de-al doilea raport privind punerea în aplicare și funcționarea regimului specific micului trafic de frontieră instituit prin Regulamentul nr. 1931/2006 (COM(2011)0047),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0398/2011),
1. adoptă poziția sa în primă lectură preluând propunerea Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

EXPUNERE DE MOTIVE

1- Contextul general: micul trafic de frontieră

La 20 decembrie 2006, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre (denumit în continuare regulamentul), care permite statelor membre să prevadă derogări de la normele generale referitoare la controalele de frontieră stabilite în Codul frontierelor Schengen pentru persoanele care trăiesc într-o zonă frontalieră, inclusiv în ceea ce privește cerința referitoare la viză, necesitatea de a dispune de suficiente mijloace de subsistență, precum și necesitatea de a dovedi scopul șederii. Obiectivul acestui regulament este de a evita apariția unor obstacole în calea schimburilor comerciale, sociale și culturale sau a cooperării regionale cu vecinii.

Pentru a fi eligibile pentru un permis de trecere locală a frontierei și pentru a beneficia de aceste derogări de la normele generale privind controalele la frontieră, persoanele cu reședința în zonele de frontieră trebuie: (a) să dețină un document de călătorie valabil; (b) să-și fi avut reședința în zona frontalieră locală timp de minimum un an; (c) să aducă dovezi ale statutului lor de persoane cu reședința în zonele de frontieră și ale motivelor pentru care trec frecvent frontierele; (d) să nu facă obiectul unei alerte în Sistemul de Informații Schengen și (e) să nu fie considerate o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre. Dacă sunt îndeplinite aceste condiții, persoanele pot beneficia de regimul specific micului trafic de frontieră, care le permite să rămână pe teritoriul țării învecinate în cauză pe perioade neîntrerupte care nu depășesc 90 de zile.

La punerea în aplicare a regimului specific micului trafic de frontieră, statele membre pot încheia acorduri bilaterale cu țările limitrofe destinate să abordeze nevoile specifice legate de țările limitrofe respective, întrucât aceste nevoi pot varia în funcție de caracterul diferit al situațiilor locale, geografice, sociale și economice. Până în prezent, astfel de acorduri bilaterale sunt în vigoare între Ungaria, Slovacia, Polonia și Ucraina, precum și între România și Moldova, în timp ce acordurile dintre Lituania, Letonia și Belarus, precum și între Norvegia, Letonia și Rusia au fost semnate, dar nu au fost încă ratificate.

II- Zonele frontaliere locale: cazul regiunii Kaliningrad

Regiunea Kaliningrad din Federația Rusă a devenit o enclavă în interiorul UE ca urmare a extinderii din 2004 a Uniunii, confruntându-se, din acel moment, cu limitarea considerabilă a legăturilor sale cu țările limitrofe. În ultimii ani, UE a lansat o întreagă serie de inițiative care au facilitat circulația locuitorilor Kaliningradului, precum documentul de facilitare a tranzitului (FTD) și documentul de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD), care au simplificat călătoriile dintre Kaliningrad și Rusia continentală, precum și Acordul între UE și Rusia privind facilitarea eliberării vizelor din 2007, care facilitează eliberarea de vize pe termen scurt pentru toți cetățenii ruși care călătoresc în țările Schengen.

Totuși, având în vedere poziția specifică a Kaliningradului, aceste inițiative nu s-au dovedit suficiente pentru a soluționa problema marginalizării Kaliningradului și a locuitorilor acestei

regiuni. Acesta este motivul pentru care Polonia și Federația Rusă au solicitat să se aducă modificări Regulamentului privind micul trafic de frontieră, luându-se în considerare situația specifică regiunii Kaliningrad. Regulamentul ar trebui modificat pentru a permite întregului district Kaliningrad să fie considerat drept o singură zonă frontalieră, deoarece, conform Regulamentului, definiția zonei frontaliere locale prevede o zonă de 30 km care poate fi extinsă în mod excepțional la 50 km. O astfel de modificare ar evita fragmentarea artificială a unei regiuni care numără în total aproximativ un milion de locuitori în trei districte (unul reglementat printr-un acord privind micul trafic de frontieră, unul reglementat printr-un acord cu Lituania și un al treilea nesupus niciunui acord, deoarece este situat în afara zonei frontaliere) și ar permite tuturor locuitorilor, în condițiile stabilite în Regulament, să beneficieze de facilitățile acordate micului trafic de frontieră.

Luând în considerare situația specifică oblastului Kaliningrad, care este singura enclavă de acest tip complet înconjurată de UE în afară de Marea Baltică, Comisia Europeană a acceptat să modifice Regulamentul, cu condiția ca aceasta să nu reprezinte un precedent, ci doar un răspuns la o situație unică.

III- Concluzie

Zonele frontaliere locale constituie un instrument foarte important, dezvoltat de Uniunea Europeană pentru a se asigura că nu se creează obstacole artificiale și arbitrare între popoarele care trăiesc în regiuni despărțite de frontiere naționale. Raportorul încurajează statele membre să încheie acorduri bilaterale cu țările terțe limitrofe în vederea promovării contactelor dintre popoarele care trăiesc de ambele părți ale frontierelor externe ale Uniunii Europene.

Având în vedere că extinderea din 2004 a creat o astfel de barieră artificială în calea legăturilor culturale, sociale și economice de lungă durată dintre locuitorii regiunii în general, raportorul susține solicitarea de modificare a regulamentului în forma în care a fost prezentată în propunerea Comisiei. Această modificare oferă Parlamentului European o nouă ocazie de a-și reitera angajamentul ferm în favoarea principiului libertății de circulație și de a sprijini într-un mod coerent și ferm dreptul persoanelor la liberă circulație.

Având în vedere posibilitatea oferită statului membru vizat, în temeiul articolului 15 din Regulament, de a introduce măsuri vizând facilitarea trecerii frontierelor pentru deținătorii de permise de trecere locală a frontierei, raportorul încurajează în mod ferm Polonia să întreprindă acțiuni concrete, cum ar fi instituirea de culoare sau puncte speciale de trecere a frontierei rezervate exclusiv deținătorilor de permise de trecere locală a frontierei, pentru a asigura facilitarea circulației și a evita întârzieri inutile sau alte complicații de rutină care ar împiedica *de facto* această circulație și ar introduce noi obstacole.

Această chestiune prezintă o deosebită importanță dacă se ține seama de numărul persoanelor care ar urma să beneficieze de acest nou statut, evidențiat de statisticile privind vizele pe 2011. Reiese că, anual, 72 532 persoane trec frontiera dintre Kaliningrad și Polonia. Conform sondajelor realizate în regiune, se pare că interesul de a obține permise de trecere locală a frontierei este motivat de dorința de a vizita această parte a Poloniei în scopuri turistice (turism cultural, excursii în natură, cumpărături), precum și situri funerare. Pe baza statisticilor privind vizele pe 2011, din care reiese că 22 209 persoane trec frontiera dintre Kaliningrad și Polonia în scopuri turistice, 1 003 pentru a efectua vizite, 5 337 în scopuri

culturale și 17 745 în alte scopuri, se estimează că aproximativ 10% din locuitorii
Kaliningradului vor solicita eliberarea de permise de trecere locală a frontierei.

PROCEDURĂ

Titlu	Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1931/2006 în ceea ce privește includerea zonei Kaliningrad și a anumitor districte administrative poloneze în zona de frontieră eligibilă			
Referințe	COM(2011)0461 – C7-0213/2011 – 2011/0199(COD)			
Data prezentării la PE	27.7.2011			
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	LIBE 13.9.2011			
Comisie(i) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	AFET 13.9.2011			
Raportor(i) Data numirii	Kyriacos Triantaphyllides 3.10.2011			
Examinare în comisie	19.9.2011	3.10.2011	7.11.2011	23.11.2011
Data adoptării	23.11.2011			
Rezultatul votului final	+: –: 0:	44 0 1		
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Simon Busuttill, Philip Claeys, Carlos Coelho, Tanja Fajon, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka			
Membri supleanți prezenți la votul final	Elena Oana Antonescu, Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Leonidas Donskis, Evelyne Gebhardt, Marian-Jean Marinescu, Joanna Senyszyn, Cecilia Wikström, Glenis Willmott			
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Sergio Gaetano Cofferati, Ismail Ertug, Esther Herranz García, Kent Johansson, Marit Paulsen, Ivo Vajgl, Andrea Zaroni			
Data depunerii	24.11.2011			